

דברי משיח

ה'תשי"ג

התוועדות ש"פ תצוה, פרשת זכור, ערב פורים

מכבוד קדושת

אדמו"ר מלך המשיח מנחם מענדל שליט"א

שניאורסאהן

מליובאוויטש

בלתי מוגה

יוצא לאור על ידי

„המכון להפצת תורתו של משיח“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ושמונה לבריאה

ה' תהא שנת חירות עצמות

קט"ו שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

פתח דבר

לקראת ש"ק פ' תצוה, פ' זכור – הננו מוציאים לאור "הנחה" ויומן מהתועדות ש"פ תצוה, פ' זכור, ערב פורים ה'תשנ"ג – תדפיס מיוחד מתוך "דברי משיח – ה'תשנ"ג". בתור הוספה, באו בסוף הקונטרס "פנינים" נבחרים מחלוקת הדולרים לצדקה ביום ראשון, חג הפורים ה'תשנ"ג (הר"ד המלא יתפרסם אי"ה בכרך השייך לתקופה זו).

*

אודות המעלות שבסדרה זו, ואופן עריכת השיחות¹ והיומן² – ראה בארוכה ב"פתח דבר" ל"דברי משיח" ה'תשנ"ב חלק ראשון.

*

מבין שלל השיחות שנאמרו ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במשך השנים תש"י-תשנ"ב (ולפני כן), ת"ל זכינו שרובן ככולן נשמרו על הכתב או בהקלטה. אולם, עדיין ישנן ריבוי שיחות שטרם ראו אור מעולם, ובוה בקשתנו שטוחה כלפי ציבור אנ"ש והתמימים: אנא, מי שבידיו הנחות ורשימות משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, וכן ר"ד בעת חלוקת השטרות לצדקה או "יחידות" וכיו"ב, ויומנים מ"בית חיינו" (ובמיוחד מהשנים תשמ"ח-תש"נ), שיוזיל לשלחן למערכת ע"מ שנוכל לזכות בהן את הרבים.

ויהי רצון שע"י הדפסת ולימוד "דברי משיח", נזכה תיכף ומיד ממש לגאולה האמיתית והשלימה, בהתגלותו המלאה והמושלמת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. ויחזק השי"ת בריאותו ויתן לו אריכות ימים ושנים טובות ונעימות וחיים נצחיים, ויראה הרבה נחת משלוחיו, תלמידיו, חסידיו ומכלל ישראל, וינהיג את כולנו מתוך בריאות, הרחבה ונחת, ובקרוב ממש יוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה, ונלמד תורתו של משיח מפיו של משיח צדקנו, שילמד תורה את כל העולם כולו, ומלך ביפו תחזינה עינינו בהתגלות מלכותו לעין כל, תיכף ומי"ד ממ"ש ממש, והיתה לה' המלוכה, אמן כן יהי רצון.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד !

"המכון להפצת תורתו של משיח"

ימות המשיח,

ד' אדר, ה'תשע"ח (ה' תהא שנת חירות עצמות),
קט"ו שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א,
ברוקלין, נ.י.

(1) השיחה הנוכחית נערכה ע"י שילוב ב' הנחות (ה"ר"ד" שי"ל ע"י מערכת פאקס א' שיחה", וה"תוכן קצר" שי"ל ע"י "ועד הנחות התמימים"), ונוספו בה פרטים מה"השלמות" לשיחה המוגהת שי"ל ע"י "ועד הנחות התמימים" וע"י "ועד הנחות בלה"ק", וכן פרטים מרשימה פרטית של הרה"ת ר' אברהם שי' מאן (המתפרסמים כאן לראשונה). לשלימות הענינים המבוארים בשיחה, יש לעיין בשיחה המוגהת (סה"ש תש"ג ח"א ע' 340 ואילך).

(2) היומן נערך ע"פ יומן פאקס א' שיחה" וגיליון "בית חיינו" שי"ל בשעתו, ויומן פרטי של הרה"ת ר' ש.ו.ה. שי' (הנדפס בס' "שנת ניסים בבית חיינו").

בס"ד. התוועדות ש"פ תצוה, פרשת זכור, ערב פורים ה'תש"נ

הנחה בלתי מוגה

— שיחה א' —

[כשנכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות, וכן אחרי שבירך על היין, ניגנו "וייה בימי אחרשוש"].

א. שבת זו מיוחדת בכך שקוראים בה פרשת זכור, שיש בה חידוש (לגבי שאר הקריאות) – שהיא הפרשה היחידה שלכל הדיעות חיוב קריאתה הוא מן התורה (כמ"ש בפוסקים¹), כמ"ש² "זכור את אשר עשה לך עמלק . . . לא תשכח" [ויש דיעות שגם קריאת פרשת פרה היא מן התורה¹, אבל כן הוא לכו"ל עלמא בנוגע לקריאת פרשת זכור], משא"כ הקריאה בתורה בכל שבת היא מדברי סופרים³.

[זוה קשור גם עם הענין ד"ויקהל משה" . . . כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהילות בכל שבת ושבת . . . ללמד ולהורות לישראל דברי תורה, איסור והיתר כו"⁵, שמזה הוראה לכאו"א להקהיל קהילות בשבת. ולהוסיף, שבקריאת התורה בציבור יש ג"כ ע"ד ענין דאורייתא, ובפרט שלימוד התורה כדבעי הוא לימוד המביא לידי מעשה⁶].

ואע"פ ש"חמורין דברי סופרים"⁷ ו"ערבין דברי סופרים"⁸ וכו', מכל מקום מובן שאין זה מגיע להמעלה והתוקף של מצוה מן התורה.

ב. ההוראה מפרשת זכור בעבודת האדם, בזמן הזה ובדורנו זה:

זכירת מעשה עמלק הוא ענין עיקרי בעבודתם של ישראל, כמובן גם מזה שמלחמת עמלק היתה "זכור את אשר עשה לך עמלק) בדרך בצאתכם ממצרים" (כהתחלת פרשת זכור), היינו ש"בדרך בצאתכם ממצרים" יכול להיות ענין של עמלק "אשר קרך בדרך" (ובזה צריכה להיות הזכירה).

הנה, יציאת מצרים הוא ענין כללי בעבודת האדם – היציאה מהמצרים וגבולים⁹ שבעולם הזה התחתון, דאע"פ שהקב"ה ברא אותו נשמה בגוף בעולם הזה הגשמי דוקא, בתוך כל המיצרים וגבולים שבעולם, הרי יחד עם זה ניתן לו הכח לצאת מהגבולות אלו,

(1) ראה טושו"ע או"ח סתרפ"ה ס"ז, ובנ"כ.

(2) ס"פ תצא (כה, יז"ט).

(3) ראה רמב"ם הל' תפלה פי"ב ה"א.

(4) ר"פ ויקהל (כה, א).

(5) יל"ש ר"פ ויקהל. הובא בשו"ע אדה"ז או"ח

(6) ראה קידושין מ, ב. ב"ק יז, א.

(7) ראה סנהדרין פח, ב (במשנה). עירובין כא, ב.

(8) ראה ע"ז לה, א ובפרש"י. ירושלמי ברכות פ"א

ה"ד. ועוד.

(9) ראה תו"א וארא נז, ב ואל"ך. ובכ"מ.

שהרי "אני לא נבראתי אלא לשמש את קוני"¹⁰, היינו שכל מטרת בריאתו אינה אלא כדי שישמש את קונו, עי"ז שעושה את "רצון קונו"¹¹ – "קונו" מלשון קנין, שמקנה את עצמו להקב"ה לגמרי, שע"ז נעשית היציאה ממצרים וגבולים (כי קנין אמיתי ע"פ תורה הוא למעלה מהגבלות), וגם "רצון" מורה על זה שהוא למעלה מהשכל.

ועפ"ז מובן, שהענין דיציאת מצרים (יציאה ממצרים וגבולים שבעולם) אינו רק החיוב לקרותו בכל יום ("מזכירין יציאת מצרים" בכל יום¹²), ופעמיים ביום, אלא הוא מקיף את כל עניני האדם ועבודתו משך כל ימי חייו, ע"ד השש מצוות שחיובן תמיד¹³, בכל עת ובכל רגע.

אבל "בדרך בצאתכם ממצרים" יכול לבוא "עמלק" ולקררו מהתלהבותו בקיום התורה ומצוות (כמ"ש "אשר קרך בדרך"¹⁴), ועאכו"כ להטיל לו ספיקות רחמנא ליצלן בכל עניני עבודת ה' (עמלק בגימטריא ספק¹⁵); ועל זה בא הציווי בפרשה זו אודות מחיית עמלק (ואפילו "זכר עמלק"), לבטלו מכל וכל, הן באופן דמצות-עשה ("זכור"), והן באופן דמצות לא-תעשה ("לא תשכח"), הן בענינים ד"עשה טוב"¹⁶, והן בענינים ד"סור מרע"¹⁶.

וענין זה (דמחיית עמלק) מהוה גם הכנה לכניסה לארץ, כמו שמצינו ש"שלוש מצוות נצטוו ישראל בשעת כניסתם לארץ . . ולהכרית זרעו של עמלק . . ולבנות בית הבחירה כו"¹⁷. ומובן שעד"ז הוא גם בנוגע לכניסה לארץ לעתיד לבוא, כמ"ש¹⁸ כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" (היינו שהכח על הגאולה העתידה בא מיציאת מצרים¹⁹, גאולת בני ישראל בפעם הראשונה, כי כל הגאולות שייכות זו לזו, "שם גאולה חד הוא"²⁰), שאז נעשית השלימות דמחיית עמלק (ע"ד הכניסה לארץ ישראל בפעם הראשונה), בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקו.

וביחד עם זה, תהי' גם השלימות דבנין בית המקדש, וכמו שאמרו בני ישראל בצאתם ממצרים בשירת הים (והוא פסוק מפורש בתורה שבכתב, ואומרים אותו בכל יום בתפילה, עוד לפני קריאת שמע והזכרת יציאת מצרים) – "תביאמו ותטעמו בהר נחלתך . . מקדש אדני-כונונו ידיך"²¹, "ואימתי בזמן שה' ימלוך לעולם ועד"²², לעתיד

אגרות-קודש אדמו"ר מהור"י צ"ח ג' ע' רעט. ובכ"מ – נסמנו לעיל ע' ריט הערה 10.
 (16) תהלים לד, טו. לז, כז.
 (17) רמב"ם ריש הל' מלכים.
 (18) מיכה ז, טו.
 (19) ראה סה"מ תש"ח ע' 164.
 (20) ראה פרש"י ד"ה אתחלתא – מגילה יז, ב.
 (21) בשלח טו, יז.
 (22) שם, יח.

10) משנה וברייתא סוף קידושין – ע"פ גירסת הש"ס כתי" (אוסף כתבי-היד של תלמוד הבבלי, ירושלים תשכ"ד). וכן הובא במלאכת שלמה למשנה שם. וראה גם יל"ש ירמ' רמז רעו.
 11) ע"פ ל' חז"ל – חולין ז, א-ב.
 12) ראה ברכות יב, ב (במשנה).
 13) ראה אגרת המחבר בריש ספר החינוך (בסופה).
 14) ראה תנחומא תצא ט. פרש"י תצא כה, יח. וראה הנסמן בעהרה הבאה.
 15) כש"ט (הוצאת קה"ת) הוספות סימן צג (צג, ב).

לבוא שכל המלוכה שלו²³ (וממשיכים בתפילה "ה' אחד ושמו אחד"²⁴); ועד"ז אומר הכתוב "מלחמה לה' בעמלק מדור דור"²⁵, וכתב התרגום "מדרא דעלמא דין ומדרא דמשיחא", ובודאי מנצחים במלחמה זו כיון שהיא "מלחמה לה'".

ובפרט בדורנו זה, אחרי הריבוי של מעשינו ועבודתינו בדורות שלפני זה, כולל ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – הרי כבר סיימו את המלחמה בעמלק, ומוכנים כבר להגאולה!

ג. בענין זה ניתוסף במיוחד בקביעות שנה זו, שמשבת פרשת זכור עוברים תיכף לחג הפורים שחל ביום הראשון בשבוע. ועי"ז שפרשת זכור היא בסמיכות ממש לפורים, ישנה תוספת כח בעבודה דמחיית עמלק, ועד שתיכף ומיד בש"פ זכור "הי' תהא שנת ניסים" נעשית שלימות הנצחון דמלחמת עמלק, וגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש.

וממילא, מיום הראשון בשבוע נעשה תיכף היום הראשון של הגאולה, כיון ש"מיסמך גאולה לגאולה"²⁶, גאולת פורים לגאולה האמיתית והשלימה, עוד באמצע ימי הפורים, ועוד לפני זה – כבר מיום השבת זה (ערב פורים), שקשור גם עם "יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים"²⁷, וממילא נעשה ה"מיסמך גאולה לגאולה" בסדר הפוך (ע"ד כללות הענין דפורים "ונהפוך הוא"²⁸), ש"מיסמך" הגאולה האמיתית והשלימה לגאולת פורים.

וכל ענינים אלו בגלוי לעיני בשר ממש, באופן ד"מראה באצבעו ואומר זה²⁹, כולל הפירוש ב"זה" בגימטריא י"ב, היינו ביחד עם כל י"ב השבטים, ולעתיד לבוא מיתוסף גם שבט (הי"ג) לוי – "שער לוי אחד"³⁰, שכולל "כהנים בעבודתם ולויים בדוכנם"³¹, שהם משרתים גם את ה"ישראל במעמדם"³¹.

[ולהעיר מהשיר של יום השבת שהיו הלויים אומרים בבית המקדש²⁷ – שקשור עם "יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים" (כנ"ל); ומזה באים ליום ראשון (פורים), "יום אחד"³², "שבו הי' הקב"ה יחיד בעולמו"³³, וכמודגש בשיר של יום – "לה' הארץ ומלואה תבל ויושבי בה"³⁴, שתוכנו – מלכותו ית' בכל העולם ("ה' ימלוך לעולם ועד"), שלכן אומרים מזמור זה בראש השנה].

29) ראה תענית בסופה. שמו"ר פכ"ג, יד.

30) יחזקאל מח, לא. ראה ב"ב קכב, א.

31) מגילה ג, א. ועוד.

32) בראשית א, ה.

33) ב"ר פ"ג, ח. הובא בפרש"י עה"פ.

34) תהלים כד, א.

23) פרש"י עה"פ שבהערה 21.

24) זכרי' יד, ט.

25) ס"פ בשלח (יז, טז).

26) מגילה ו, סע"ב.

27) תמיד בסופה.

28) אסתר ט, א.

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר"³⁵, וכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בראשם, וכמדובר³⁶ שבשמו מרומזת גם הגאולה האמיתית והשלימה: "יוסף" על שם "יוסף ה' לי בן אחר"³⁷, שעושים מכל עניני ה"אחר" שבעולם שיהיו בבחי' "בן"³⁸, שהשלימות בזה תהי' לעתיד לבוא; ו"יצחק" על שם "כל השומע יצחק ליי"³⁹, שלעתיד לבוא יאמרו ליצחק "כי אתה אבינו"⁴⁰, כולל – ש"כל השומע" קריאת פרשת זכור נעשה באופן ד"יצחק", שאמיתת ענין הצחוק והשמחה (ועד ש"כל השומע יצחק ליי") הוא בגאולה העתידה⁴¹.

ובפרט שכבר קיים כאו"א את המנהג דאמירת "זכור" אחרי שחרית, ובשבת – אחרי מוסף; ויהי רצון שנזכה להקרבת הקרבנות "כמצות רצונך"⁴².

ובפרט שהולכים לקרוא בתפילת מנחה את פרשת "כי תשא את ראש בני ישראל"⁴³, שזה נעשה ע"י נתינת מחצית השקל באופן ד"זה יתנו"⁴⁴. ומזה באים אח"כ לפרשת ויקהל-פקודי – הקהלת כל בני ישראל אנשים נשים וטף, ולפרשת "ויקרא אל משה" – קריאת הקב"ה למשה שבכאו"א מישראל⁴⁵, ולא נאמר מי הוא הקורא, כי הוא המשכה ממקום עליון מאוד, מעצמותו ית' ("אני הוא הקורא"⁴⁶), בחי' "ישת חושך סתרו"⁴⁷ שלמעלה מבחי' שם כו'.

ועוד והוא העיקר, שתיכף ומיד בשבת זו, עוד קודם תפילת המנחה וההכנות אלי', עוד באמצע התוועדות זו – באה הגאולה, וכל ישראל הולכים אל ארץ הקודש, ירושלים עיר הקודש, ואל "מקדש אדני-כוננו ידיך", ה' ימלוך לעולם ועד".

[אחרי שיחה זו ניגנו ניגון שמח].

– שיחה ב' –

ד. ההוראה והלימוד מהחידוש המיוחד דקביעות דשנה זו – שמשבת פרשת זכור ממשיכים תיכף בחג הפורים (כנ"ל):

דהנה, הטעם שקבעו לקרוא פרשת זכור בשבת שלפני פורים (בכל שנה) הוא כדי להקדים זכירה לעשי'⁴⁸, כיון שבמגילת אסתר מסופר אודות מחיית המן (שהוא

ויחי (צה [רלן], א. צו [רלן], ג"ד). אוה"ת ויחי (כרך ו)
תתשכח, ב ואילך. המשך וככה תרל"ז (קה"ת, תשע"ג)
פיי"ז (ע' טו) ואילך. ועוד.
(43) תשא ל', יב.
(44) שם, יג.
(45) ראה תניא רפמ"ב.
(46) ויק"ר פ"א, ט. וראה לקו"ת ר"פ ויקרא.
(47) תהלים יח, יב.
(48) מגילה ל, א.

(35) ישעי' כו, יט.
(36) שיחת ש"פ תרומה ס"ח. ובכ"מ.
(37) ויצא ל, כד.
(38) ראה אוה"ת ע"ה פ"ה (ויצא רכ, א). סה"מ תרח"ץ
ע' ל. ועוד.
(39) וירא כא, ו.
(40) ישעי' סג, טז.
(41) ראה ברכות לא, א.
(42) נוסח תפלת מוסף דשבת ויו"ט. ראה תו"ח ס"פ

מזרעו של עמלק) בפועל, ועד"ז קוראים בתורה ביום בפרשת "ויבוא עמלק"⁴⁹. ונמצא, שבקביעות שנה זו כל הענינים שקוראים אודותם ביום השבת מתקיימים כבר בפועל בסמיכות ממש [ושתי פעמים – בקריאת המגילה בערב (מוצאי שבת קודש) ובבוקר, כך שנעשה "חזקה" דג' פעמים⁵⁰ במחיית עמלק, נוסף על אמירת "זכור גו" בכל יום בהשגח זכירות], וכאשר מקויים הענין דמחיית עמלק, אזי מוכנים כבר להיכנס לארץ בגאולה האמיתית והשלימה (כנ"ל).

ואין צורך לחכות עד הלילה וקריאת המגילה בפועל, כיון שעניני פורים מתחילים כבר ביום שבת זה עצמו, כפי שמצינו שבמנחה לא אומרים "צדקתך"⁵¹ [וכמדובר שאין הכוונה שחסר איזה ענין, אלא שכל הענינים דצ"צ (עד סיומו – "ותורתך אמת"⁵², אמת באופן נצחי ובלי שינויים, ע"ד "אמת ה' לעולם"⁵³) נפעלים מלמעלה בשבת זו]⁵⁴.

וכמו כן צריכים ללמוד ולדעת את כל דיני קריאת המגילה עוד ביום השבת (והיינו דלא רק שיותר ללמוד דינים אלו בשבת, אלא גם צריך ללמודם). ועד"ז צריכים לדעת את כל דיני טלטול המגילה בשבת⁵⁵, שהרי צריך להוציאה ממקומה הקבוע כל השנה למקום ארעי עבור הכ"ד שעות דפורים, כיון שתיכף ומיד אחרי תפילת מעריב (במוצאי שבת) קוראים את המגילה מפני טירחא דציבורא.

וזה מהוה נתינת כח מיוחדת, שזכירת עמלק בש"פ זכור תפעל את פעולתה במעשה בפועל בשבת זו עצמה, שתיכף ומיד ממש יתבטלו כל עניני "עמלק", וכל ההעלמות והסתרים דזמן הגלות, ואדרבה – "ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם"²⁸ (שזהו כללות ענינו דחג הפורים).

ובמיוחד בעמדנו בשנת ה'תש"נ, שפירושה (כפי שנתקבל בתפוצות ישראל) הוא "הי' תהא שנת ניסים", היינו שההתנשאות וההרמה היא באופן ד"הי' תהא", ע"ד מארז"ל⁵⁶ "בהווייתה תהא".

ובפרט שנמצאים כבר בעיצומה של "שנת ניסים" (לא רק "הי' תהא" בלשון עתיד), ובה גופא כבר עברנו (לא רק את ראש השנה, אלא גם) את חג (נס) החנוכה, וכעת עומדים אנו לפני חג הפורים, היינו שישנם כבר גם הניסים דחנוכה ופורים (כידוע שבכלל פורים וחנוכה קשורים זה בזה, כפי שרואים בסדר ההלכות ברמב"ם שהם ביחד, וכן הוא ע"פ קבלה שהם נצח והוד⁵⁷, ויש שקלא וטריא מי קודם למי (מי נצח ומי

(49) בשלח יז, ח.

(50) ב"מ קו, ריש ע"ב. וש"נ.

(51) ראה טור ושו"ע אדה"ז או"ח סרצ"ב ס"ז.

(52) תהלים קיט, קמב.

(53) שם קיז, ב.

(54) בהנחה אחרת מובא ענין זה לעיל ריש ס"ג, בהמשך להמדובר שם שפרשת זכור היא בסמיכות

ממש לפורים.

(55) ראה שערי תשובה או"ח ר"ס תרצג. ערוך השולחן שם ס"ג. ועוד.

(56) ראה קידושין נח, א. ברכות יג, א. מגילה ט, א. יז, ריש ע"ב.

(57) תקי"ז חדש צד, ב. שער הכוונות סוף ענין ר"ח ור"ה.

הוד)⁵⁸]. וערב פורים זה (וה"טרח בערב" פורים שע"ז "יאכל כו"⁵⁹) הוא ביום השבת, וביום שמחתכם אלו השבתות"⁶⁰.

ובפרט שזה גם ערב פורים, שאז צריכה להיות שמחה הכי גדולה, "עד דלא ידע בין ברוך מרדכי לארור המן"⁶¹; וזה כולל גם המעלה דעבודת האתכפיא ו"אתהפכא חשוכא לנהורא ומרירו למיתקא"⁶², שמ"ארור המן" עושים "ברוך מרדכי".

וכידוע שזהו העילוי דיו"ט פורים לגבי היו"ט פסח (וכיו"ב), שביציאת מצרים היו בני ישראל (בעיקר) בדרגא של צדיקים⁶³, משא"כ בימי הפורים מודגשת המעלה של בעלי תשובה, שאע"פ שהיו במעמד ומצב של העלם והסתר ("אכתי עבדי דאחשורוש"⁶⁴), הרי "ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם", שניתוספה המעלה דאתהפכא (עבודת התשובה שלמעלה מצדיקים).

ועד שבימי הפורים נתבטלה ה"מודעה רבה לאורייתא"⁶⁵, ונתגלה שלמפרע כל הענינים ד"כפה עליהם הר כגיגית"⁶⁵ הם למעליותא, כמדובר בהתועדות שלפני זה⁶⁶.

ה. ויש לקשר זה עם פרשת השבוע (שהיא עיקר הקריאה – שבעה קרואים) "ואתה תצוה את בני ישראל. . . מערב עד בוקר גו"⁶⁷, שזה מורה שישנם שינויים ממצב למצב – "מערב עד בוקר", העבודה דאתכפיא ואתהפכא, ועד שנעשה "נר תמיד", עבודה בלי שינויים (צדיקים); והכח לזה הוא מ'ואתה תצוה", כידוע ביאור כ"ק מו"ח אדמו"ר⁶⁸ על זה ש"אתה" קאי על עצמותו ומהותו ית', שנעשה "תצוה" מלשון צוותא וחיבור⁶⁹ עם כל "בני ישראל".

וממשיכים לקרוא בתפילת המנחה בפרשה שלאחרי זה – "כי תשא את ראש בני ישראל", דאף שבזמן הגלות ישראל הם במעמד ומצב שהוא היפך מנשיאת ראש, "דוויים ודחופים ומסוחפין ומטורפין כו"⁷⁰, כמו שאומרים לא' שרוצה להתגייר, הרי בזמן הגאולה האמיתית והשלימה תהי' הנשיאת ראש של כל בני ישראל, ועד שנעשה כן גם ברגעים האחרונים של הגלות, ע"ד הנס דפורים (כנ"ל) – "אשר ישלטו. . . המה בשונאיהם".

(65) שבת פח, א.

(66) שיחת תענית אסתר (מוקדם).

(67) ריש פרשתנו (תצוה כז, כ"א).

(68) ראה סה"מ הי"ש"ת ס"ע 146. תש"ד ע' 54. שם

ע' 220. וראה (בנדר"ד) סה"מ תרפ"ט ע' 177.

(69) תו"א פרשתנו פב, א. ובכ"מ.

(70) יבמות מז, א. רמב"ם הל' איסורי ביאה פי"ד

ה"א.

(58) ראה פ"ח שער (כ) מקרא קודש פ"ד. של"ה בסופו (עניני פורים ומגילה), מס' כנפי יונה ס"ג.

(59) ראה ע"ז ג, א.

(60) בהעלותך י, י ובספרי עה"פ.

(61) מגילה ז, ב.

(62) ראה זח"א ד, א. תניא פכ"ז.

(63) ראה סה"מ תרל"ו ח"ב ע' שס. תרנ"ב ס"ע ג.

ועוד.

(64) מגילה יד, א.

ולהוסיף, שענין זה מודגש בימי הפורים ש"רבים מעמי הארץ מתייהדים"⁷¹. וכן הוא בעבודת האדם – שבזמן הזה כל יהודי הוא "גר בארץ"⁷², כיון שכל עניני עולם הזה הגשמי זרים לו לגמרי, ובפרט בחו"ל, כי אין זה מקומו האמיתי; והכוונה היא שגם שם יפעלו נשיאת ראש ו"אתהפכא חשוכא לנהורא", ולפעול שתהי' דירה (קבועה) לו ית' בתחתונים, שע"ז נעשים ישראל תושבים שם (ולא גרים).

וענין זה הוא בהדגשה בשנה זו – "שנת ניסים", שבכא"א נעשית נשיאת ראש והרמה, נס מלשון הרמה, "ארים נסי על ההרים"⁷³ – נס והרמה גם ביחס להרים.

ולהוסיף, שהאבות נקראו הרים⁷⁴ (והאמהות גבעות⁷⁵, כולל רחל ש"מבכה על בני⁷⁶"), שדוגמת עבודתם יש בכל ישראל, החל מאברהם – "אחד הי' אברהם"⁷⁷, שהוא הי' מעבר אחד וכל העולם כולו מעבר אחד⁷⁸, ודוגמתו בעבודתו עתה – שאפילו לאחר כל העבודה בעשיית דירה לו ית' בתחתונים, הרי, בערך למצב בני ישראל, יכול כל העולם להחשב מעבר אחד, ובפרט חוץ לארץ, כי גם אחרי כל העבודה ד"מאך דא (עשה כאן) ארץ ישראל⁷⁹, נשאת עכ"פ נקודה אחת שהיא עדיין בבחי' חו"ל (לפי ערך). והחידוש דפורים – שאז נקראו ישראל בשם יהודים (שלמעלה מענין ד"עברי"), שנעשה שלימות הבירור, עד "אתהפכא חשוכא לנהורא" – "ארים נסי על ההרים", למעלה מהרים.

וממשיך בפרשה "זה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל וגו"⁴⁴, שזה קשור גם עם חג הפורים, כמנהג ישראל לתת מחצית השקל בערב פורים⁸⁰, כמ"ש בגמרא⁸¹ "לפניך הקדים שקליהן לשקליו"; ולהעיר גם מפירוש חז"ל עה"פ⁴³ "ונתנו איש גו", שתיבת "ונתנו" נקראת ישר והפוך⁸² – ע"ד "ונהפוך הוא".

ובפרט שבקביעות שנה זו הקדימו ונתנו כבר "מחצית השקל" ביום חמישי⁸³, ועבר גם יום שישי ויום השביעי, ג' ימים ש"בתלתא זימני הוי חזקה"⁵⁰; וממילא בודאי ישנם כל ענינים אלו בתוקף של "חזקה", כל בני ישראל בארצנו הקדושה, כיון שלכל יהודי יש "חזקה" בארץ הקודש [אמה אחת⁸⁴ או ד' אמות⁸⁵; וזה קשור גם עם המסופר

79) ראה אגרות-קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"א ע' תפה ואילך. לקו"ש ח"ב ס"ע 621. ח"י ע' 3. ועוד.
80) רמ"א אר"ח ר"ס תרצד.
81) מגילה יג, סע"ב.
82) בעה"ט עה"פ.
83) בהנחה אחרת מובא ענין זה לעיל ס"ג, בהמשך להמדובר שם אודות נתינת מחצית השקל.
84) דרישה חו"מ ס"ז סקב"ד.
85) שו"ת מהר"ם בן ברוך (דפוס פראג) סתקל"ו.
ובכ"מ – נסמנו בלקו"ש ח"כ ע' 309.

71) אסתר ח, יז.
72) ע"פ ל' הכתוב – שמות ב, כב. יתרו יח, ג.
73) ע"פ ישע"י מט, כב. ראה סהמ"צ להצ"צ עג, א.
סה"ש תשמ"ט ח"א ע' 371 הערה 19. וש"נ.
74) ראה ר"ה יא, א. שמור"ר פט"ו, ד. שם, ז. הנסמן בהערה הבאה.
75) ר"ה שם. במדב"ר פ"כ, יט.
76) ירמ"י לא, יד. וראה פרש"י ויחי מח, ז.
77) יחזקאל לג, כד.
78) ב"ר פמ"ב, יג. פ"ס פל"ג.

בפרשיות אלו אודות בניית המשכן ע"פ המידה של אמה (עד ל"עשר אמות"⁸⁶, השלימות ד"והעשירי יהי' קודש"⁸⁷), ש"אמה" הוא ר"ת "אלקינו מלך העולם"⁸⁸, כמדובר⁸⁹ כמה פעמים]⁹⁰.

ויהי רצון, והוא העיקר, שהדיבור בכל ענינים אלו יבוא במעשה בפועל, ובעיקר – שתיכף ומיד ממש נזכה לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו. ובפרט שעומדים להתפלל תפילת מנחה, שהיא התפילה השלישית שביום, ובשבת היא התפילה הרביעית. ומעלה מיוחדת במנחת שבת, כידוע דאף שבכלל מנחה מורה על דינים, הרי בשבת (ובפרט ב"רעוא דרעוין"⁹¹) נהפכים כל הכ"ד בתי דינין לענין של רחמים וחסד גלויים⁹² (שעל זה נאמר⁹³ "ואני תפילתי לך ה' עת רצון").

ועוד לפני תפילת המנחה, ולפני ההכנות למנחה, זוכים לגאולה, כיון שבשבת התפללו כבר תפילה שלישית – תפילת מוסף (דאע"פ שזמנה כל היום, נהגו להתפלל אותה (וכך גם נקבע הסדר בסידור השוה לכל נפש) לפני מנחה דוקא), ותיכף ומיד ממש.

[אחרי שיחה זו ניגנו ניגון שמח].

– שיחה ג' –

ו. בהתאם להוראה מהקביעות דפורים מיד אחרי שבת זכור (כנ"ל), מובן שיש גם לימוד והוראה בנוגע להכנות לימי הפורים, ובמיוחד ביום השבת, כי נוסף לזה שבכל שבת צריך להיות "מפקחין על צרכי ציבור בשבת"⁹⁴, הרי כן הוא ביתר שאת וביתר עוז בשבת זו, שהיא ערב פורים (בדוגמת "מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת"⁹⁵):

שבת זו היא זמן מתאים ביותר לעורר ולזרז אודות כל ההכנות לפורים ומצוות פורים, כולל והחל מקיום כללות ענין התורה ומצוות, שהרי בימי הפורים נעשה "קיימו וקיבלו היהודים"⁹⁵, "קיימו מה שקיבלו כבר"⁶⁵ בשעת מתן תורה, דמזה מובן שכל אחד צריך לקבל על עצמו החלטות טובות בכל עניני תורה ומצוות; ועד"ז ע"פ דרשת חז"ל⁹⁶

בהמשך להענין ד"מאך דא ארץ ישראל". ושם: ולהעיר מרעת הפוסקים שלכל ישראל יש חלק בארץ ישראל, ד' אמות או אמה אחת וכו'.

(91) זח"ב פת, סע"ב.

(92) ראה זח"ג (אד"ר) קכט, סע"א. קלו, ב.

(93) תהלים סט, יד.

(94) ראה שבת קנ, א. טוש"ע (ודאדה"ז) או"ח סס"ו ס"ו (סי"ב).

(95) אסתר ט, כז.

(96) מגילה טז, ב.

(86) תרומה כו, טז.

(87) ל' הכתוב – בחוקתי כז, לב. וראה בכורות נח, ב. זח"ב רעא, א. בחיי ר"פ תרומה.

(88) סד"ה צהר תעשה לתיבה תרצ"א (קה"ת, תשס"ד). ה'ש"ת (סה"מ ה'ש"ת (קה"ת, תשמ"ו) ס"ע פד).

(89) סה"מ בראשית ח"א ס"ע קלב. לקו"ש ח"א ע' 10. וראה גם אגרות-קודש אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ח"א ע' מט. ועוד.

(90) בהנחה אחרת מובא ענין זה בקטע הקודם,

על הפסוק⁹⁷ "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר" – "אורה" זו תורה עד ל"ויקר" אלו תפילין, ו"הוקשה כל התורה כולה לתפילין"⁹⁸.

וההחלטות טובות בכל זה צריכות לבוא מיד במעשה בפועל, מתחיל מיום השבת עצמו בענינים המותרים (ויתירה מזו – מוכרחים), החל מההוספה בתורה ותפילה, וכן בענין אהבת ישראל, ובנתינת צדקה – בעניני אכילה ושתי' וכיו"ב, וע"י הכנסת אורחים (דאף שעיקר הענין דהכנסת אורחים הוא ביו"ט⁹⁹, הרי זה שייך גם בשבת), כולל גם קבלת החלטות טובות בנוגע לעניני העבודה שלאחר השבת.

ובכל זה ניתוסף עי"ז שמקבלים את ההחלטות בהתוועדות המתקיימת בבית הכנסת ובבית המדרש של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ו"קדושה לא זזה ממקומה"¹⁰⁰, ואדרבה – ניתוסף משנה לשנה, "מעלין בקודש"¹⁰¹ (וכמדובר בשנים עברו אודות כל זה).

ז. ונתינת כח מיוחדת לזה מפרשת השבוע "ואתה תצוה . . ויקחו אליך שמן זית זך" [שהיא עיקר הקריאה דיום זה (כנ"ל ס"ה), וקריאת פרשת זכור באה בסיום קריאת הפרשה, ומקומה העיקרי של פרשת זכור הוא בספר דברים, ובחצי השני של הספר (ולהעיר מענין חצי כדור התחתון¹⁰²)], "ש"אתה" האמיתי, עצמותו ומהותו ית', נמצא עם כל בני ישראל באופן של "תצוה" מלשון צוותא וחיבור, כדי שיוכלו להיות נרות להאיר, באופן ד"נר תמיד", ובאופן שיש בזה גם המעלה דשינויים, "מערב עד בוקר" (כנ"ל ס"ה).

ויש לקשר זה גם עם פירוש רש"י הראשון בפרשתנו: "ואתה תצוה, זך [פרש"י הוא רק על תיבת "זך", ומה שמעתיק גם "ואתה תצוה" הוא כדי לציין את התחלת הפרשה¹⁰³, ומיד לאחרי זה באה התחלת פירושו בפרשה] – בלי שמרים, כמו ששינו במנחות¹⁰⁴ מגרגרו בראש הזית כו":

כל יהודי מאיר באור של שמן זך, בלי שמרים כלל. ומנין יש לו את הכח לזה בהיותו בעולם הזה התחתון? – ממשיך רש"י "כמו ששינו במנחות (ולא מסתפק לציין רק את שם המסכת, אלא גם מביא את דברי הגמרא שם) מגרגרו בראש הזית כו", היינו שכל יהודי קשור עם "ראש הזית", ושם גופא אינו בטל ממציאותו וטפל לשאר הזיתים, אלא "מגרגרו" – גם מלשון גרעין, שעומד בפני עצמו, כיון שהוא קשור עם עצמותו ומהותו ית', כידוע הפתגם¹⁰⁵ שפשיטות העצמות מתגלית דוקא באיש פשוט.

בלקר"ש ח"ג ע' 250 הערה ד"ה להעלות בקודש.
 (102) ראה בארוכה שיחת ט' אדר.
 (103) להעיר מלקו"ש ח"ב ע' 78 הערה 2. ח"כ ס"ע
 212 ובהערות 9-8. וראה לקו"ש ח"א ע' 128 ואילך.
 (104) פו, א.
 (105) כש"ט (הוצאת קה"ת) הוספות סימן קנד (קז),
 א. וש"נ.

(97) אסתר ח, טז.
 (98) קידושין לה, א. וש"נ.
 (99) ראה תו"א ר"פ חיי שרה. סידור (עם דא"ח) רא, א, רג, ג ואילך.
 (100) ראה ע"ח שער (ד) אח"פ פ"ג. שער (לד) תיקון נוקבא פ"ג. שער (לה) הירח פ"א. אגה"ק ביאור לסימן זך (קמז, א).
 (101) ראה ברכות כח, א. וש"נ. ובכ"מ – נסמנו

אלא, כדי שתהיי גם המעלה דעבודת האדם באופן דאתכפיא ואתהפכא, לכן נמצאים ישראל בעולם הזה התחתון, בבחי' זית, ש"הזית אינו מוציא שמנו (הזך) עד שכותשין אותו¹⁰⁶ – אתכפיא, אבל בעצם כל יהודי (אנשים נשים וטף) הוא בבחי' "ראש הזית", דבר אחד עם עצמותו ומהותו ית'.

ויש לקשר זה עם ימי הפורים, כידוע שבמגילת אסתר לא נזכר שם הוי"ו¹⁰⁷, כי בהמגילה מאיר אלקות, עד לעצמות ומהות "דלא אתרמיז לא בשום אות ולא בשום קוץ"¹⁰⁸ – למעלה משם הוי' (ע"ד "ואתה תצוה").

והגיעו לזה ע"י העבודה במסירת נפש בימי הפורים באופן ד"ונהפוך הוא", עם שלימות המעלה דאתהפכא, וגם המעלה דאתכפיא (כנ"ל). וזהו גם הטעם שימי הפורים נמשכים תמיד, וגם לעתיד לבוא¹⁰⁹, כמ"ש¹¹⁰ "וזכרם לא יסוף מזרעם", לעד ולנצח נצחים.

ח. ומימי הפורים נמשך הכח לזה לכאו"א מישראל, שבכל אחד מהם נעשה הקיום דכל עניני התורה, "קיימו מה שקיבלו כבר" במתן תורה, שזה כולל כל התורה כולה, כולל "כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש (ש)ניתן למשה מסיני"¹¹¹.

כולל גם לימוד א-ב של ילד קטן, "קמ"ץ א' א' א'", כידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר¹¹² שזה ("קמ"ץ א' א' א' הנלמד ע"י ילד קטן) קשור עם כללות כל התורה כולה, כפי שהיא כלולה בעשרת הדברות¹¹³, ובהם גופא – בדיבור הראשון, ובתיבה הראשונה – "אנכי"¹¹⁴ (ר"ת "אנא נפשי כתבית יהבית"¹¹⁵), ובאות הראשונה – א' ד"אנכי" (ר"ת "אנא") שהיא א' בקמ"ץ דוקא (כמבואר בפירושה של תורה, ש"תורה בפירושה ניתנה"¹¹⁶).

ולהוסיף, שבכמה מקומות מבואר שקמ"ץ מלשון קמיצה (כמוס וסתים, טמיר ונעלם) קאי על כתר (שלמעלה מפת"ח (א') שכנגד חכמה)¹¹⁷, בחי' "ישת חושך סתרו", העלם העצמי; ועד שמזה באים לגילוי אור עצמי, עד לגילוי מאור העצמי, ועי"ז נעשה מואר אצל כל אחד מישראל – "שמן זית זך", באופן ד"נר תמיד" שדולק "מערב עד בוקר" (גם מעלת השינויים, מעלת האתכפיא).

ועי"ז מאירים בני ישראל (אנשים נשים וטף, שהם נרות להאיר, כנ"ל) גם בכל העולם כולו, שנעשה עולם מואר ("א' ליכטיקע וועלט"), עד שפועלים "הליכות עולם לוי"¹¹⁸,

(106) מנחות נג, ב.
 (107) ראה ראב"ע בפתיחתו למג"א. לקו"ש חכ"א ע'
 201. וש"נ.
 (108) ראה זהר ח"א קסז, ב. ח"ג יא, א. רנו, ב. לקו"ת פינחס פ, סע"ב. ובכ"מ.
 (109) מדרש משלי פ"ט, ב. יל"ש משלי רמז תתקמד. פדר"א פמ"ט. רמב"ם הל' מגילה פ"ב הי"ח.
 (110) אסתר ט, כח.
 (111) ראה מגילה יט, ב. ירושלמי פאה פ"ב ה"ד. וראה לקו"ש ח"ט ע' 252 הערות 20-21. וש"נ.
 (112) אגרות-קודש שלו ח"ז ע' קמו. סה"ש תש"ג ע'
 144. וראה לקו"ש חכ"ה ע' 382. ובכ"מ.
 (113) ראה ירושלמי שקלים פ"ו ה"א.
 (114) יתרו כ, ב. ואתחנן ה, ו.
 (115) שבת קה, א (כגירסת הע"י).
 (116) הקדמת הרמב"ם לספר היד בתחלתה.
 (117) ראה ספר הליקוטים – דא"ח צ"צ ערך נקודות (ע' רפה ואילך). וש"נ.
 (118) חבקוק ג, ו.

(106) מנחות נג, ב.
 (107) ראה ראב"ע בפתיחתו למג"א. לקו"ש חכ"א ע'
 201. וש"נ.
 (108) ראה זהר ח"א קסז, ב. ח"ג יא, א. רנו, ב. לקו"ת פינחס פ, סע"ב. ובכ"מ.
 (109) מדרש משלי פ"ט, ב. יל"ש משלי רמז תתקמד. פדר"א פמ"ט. רמב"ם הל' מגילה פ"ב הי"ח.
 (110) אסתר ט, כח.
 (111) ראה מגילה יט, ב. ירושלמי פאה פ"ב ה"ד. וראה לקו"ש ח"ט ע' 252 הערות 20-21. וש"נ.

שפועל הליכה בעולם – שהעולם נעשה מהלך. וגם זה שייך לילד קטן, ולדוגמא: כאשר ילד אומר ברכת "שהכל נהי' בדברו" על שתיית מים ("א' טרונק וואַסער")¹¹⁹, וכל העולם כולו עונה "אמן" (ר"ת "א-ל מלך נאמן"¹²⁰) אחר ברכתו, ועד שישנם כאלו שזה טבע אצלם שמשתדלים לענות "אמן" בקול רם, באופן שגם העומדים סביבם שומעים, ועד גם חלקו בעולם.

והעיקר – גאולה האמיתית והשלימה, ותיכף ומיד ממש.

[אחרי שיחה זו ניגנו ניגון שמח].

— שיחה ד' —

ט. בהמשך להמדובר לעיל אודות קבלת החלטות טובות למעשה בפועל (בהתאם להוראה מהקביעות המיוחדת בשנה זו ששבת באה בסמיכות לפורים, כנ"ל), יש לעורר על ענין מיוחד שהזמן גרמא. והוא – עריכת התוועדויות חסידותיות בכל מקום ומקום, הן ביום הפורים עצמו (שיש על זה זמן פנוי במשך היום), והן בערב פורים (ביום שבת זה).

בנוגע לימי הפורים עצמם, הרי זה חלק מעצם החיוב של פורים; ונוסף לזה, מובן בפשטות שצריכים לקיים המצוה ד"משתה ושמחה" (שזמנה בסיום יום הפורים), ויש בה תנאים מיוחדים, כמו אכילת בשר (לדעת הרמב"ם¹²¹) נוסף על שתיית יין (כידוע הדבר-פלא בזה¹²²), וכיו"ב, וכלשון חז"ל⁶¹ "חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע כו".

אבל, מובן שכל זה באופן המותר ע"פ התורה (ע"פ שולחן ערוך), כיון שלמעלה ממדידה והגבלה ("עד דלא ידע") שייך אך ורק בעניני קדושה, וכידוע גם ההגבלות על זה בתורת החסידות¹²³ (עבור התלמידים בפרט, וכל ישראל בכלל), כידוע ומפורסם, וכמדובר כמה פעמים, כך שאין כל צורך לחזור על זה שוב, ובפרט שדברים אלו באו גם בדפוס ובפרהסיא.

ועד"ז גם בימים שלאחר חג הפורים, דאע"פ שבגמרא¹²⁴ לומדים מהפסוק⁹⁵ "ולא יעבור" שאי אפשר לדחות להמשיך ולקיים את עניני הפורים אחרי ימי הפורים עצמם (י"ד וט"ו אדר), הרי זה רק בנוגע לקריאת המגילה והמצוות המיוחדות לחג הפורים (כמו משלוח מנות), משא"כ עריכת התוועדויות של שמחה (בקשר עם פורים), יש לומר, שיש להמשיכן גם לאחר פורים, כי אין זמן מיוחד להתוועדויות, וזמנן יפה בכל השנה.

123 (ראה שיחת ש"פ שמיני תשכ"ג שיחות קודש ע' 282-3). ובכ"ח. וראה גם (בנדר"ד) שיחת י"ב תמוז תשכ"ה (שיחות קודש ח"ב ע' 242). ר"ד ב"יחידות" כ"ו סיון תשל"ז (שיחות קודש ח"ב ע' 687).
124 מגילה ב, א.

119 בהנחה אחרת: על כוס מים ("א' גלאַז וואַסער").

120 שבת קיט, ב. סנהדרין קיא, א.

121 הלי' מגילה פ"ב ה"טו.

122 ראה גם אגרות-קודש אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ח"ה ע' רנו הערה 5 (בסופה). וש"נ.

ועד"ז גם תוכן הענין ד"מתנות לאביונים" שישנו בכל השנה כולה, גם לאחר ימי הפורים. ואדרבה – בפורים מתחיל השלשים יום שלפני חג הפסח, שבהם צריכים לדאוג שלכל יהודי יהי' את כל צרכי החג (וכמובא בשולחן ערוך אדמו"ר הזקן¹²⁵ פרטי הענינים בזה).

ואפשר להביא דוגמא לדבר זה מביאור כ"ק מו"ח אדמו"ר בשם אדמו"ר הצ"צ¹²⁶ על מנהג חב"ד שאין אומרים סליחות בעשרת ימי תשובה (אף שנהוג כך בקהילות קדושות שבישראל), כיון שבעשרת ימי תשובה צריכה להיות העבודה במעשה בפועל (משא"כ אמירת סליחות הוא ענין של דיבור); ועד"ז בעניננו, שאחרי ימי הפורים אין העבודה בענין של דיבור וכיו"ב, כמו קריאת המגילה (שעל זה נאמר "ולא יעבור"), אלא בענין של מעשה בפועל.

וכן הוא בנוגע לעריכת התוועדות חסידית, שענינה הוא מעשה בפועל: אמירת "לחיים" זה לזה ושתיתת ה"לחיים" בפועל, והתאספות כמה וכמה מישראל יחד במעשה בפועל – אהבת ישראל בפועל, וכל התוועדות כזו קשורה עם קבלת החלטות טובות בנוגע לענינים של מעשה בפועל.

נוסף לזה, ידוע פסק הרמ"א (בסוף הלכות פורים)¹²⁷ ש"טוב לב משתה תמיד"¹²⁸, כלומר ש"משתה" הוא דבר "טוב תמיד", וכמדובר כמה פעמים.

י. וזהו גם המענה לזה ש"מצא לנכון" לשלוח מכתב-שאלה, מתוך דאגה – זוהי כל דאגתו ("אין דעם באשטייט זיין דאגה")... – שמכיון שדורשים לערוך התוועדויות בכל הזדמנות אפשרית, כמו ביום הולדת, בפדיון הבן¹²⁹ (בשמחת נישואין ושבע ברכות – מאי קא משמע לן) וכיו"ב, וא"כ טוען הוא: מתי ישאר זמן פנוי ללימוד התורה!? ומוסיף במכתבו שכל זה אינו על דעת עצמו, אלא הוא התייעץ עם זקני החסידים ומשפיעים, והם הסכימו ג"כ לדבריו וחזקו אותו שיש בזה דאגה צודקת...

הוא יודע אמנם את גודל הענין דעריכת התוועדות – שעיי"ז מקיימים את ה"כלל גדול בתורה"¹³⁰ דמצות אהבת ישראל ("ואהבת לרעך כמוך"¹³¹), בבחי' "שבת אחים גם יחד"¹³²; וידוע פתגם אדמו"ר הזקן¹³³ בנוגע לגודל כח ההתוועדות, שבכחה לפעול יותר מפעולת מלאך מיכאל, שָׁרָם של כל ישראל¹³⁴ – אנשים נשים וטף. וכתוצאה מזה מוסיפים בלימוד נגלה והחסידות – אך מכל מקום מקשה הנ"ל שאין זמן ללימוד התורה...

וברשימת א' התמימים נמחקו תיבות הנ"ל.

(130) תו"כ ופרש"י עה"פ שבהערה הבאה.

(131) קדושים יט, יח.

(132) תהלים קלג, א.

(133) אגרות-קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ג ע' תיג

ואילך.

(134) ראה דניאל י, כא, יב, א.

(125) או"ח הל' תכ"ט ס"א ואילך.

(126) הובא באגרות-קודש אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ח"ב ס"ע רנב"ג. וראה גם שיחת ש"פ חבוא תנש"א (דברי משיח ח"ה ע' 201).

(127) או"ח סתרצ"ד.

(128) משלי טו, טו.

(129) בהנחה אחרת נוסף כאן: ביום האירוסין.

ומובן, שכיון שהתוועדיות אלו קשורות עם עניני קדושה, יש להרבות בהן, כמו בנוגע להתוועדות בקשר עם יום הולדת, שבה מציינים את ירידת הנשמה בגוף, שהנשמה הרי היא "חלק אלוהי ממעל"¹³⁵, ונעשית באופן ד"ממש"¹³⁵ (הן זכור והן בנקבה), ומובן גודל השמחה שבזה, שלכן צריכה להיות התוועדות. ובפרט שע"י התוועדיות כאלו מתוך "שבת אחים גם יחד", באים לידי קיום מצות "ואהבת לרעך כמוך", ועד ל"כמוך" ממש.

יא. כאן המקום שאלו שהגישו משקה "המשמח"¹³⁶ יעלו מלמטה למעלה ויכריזו אודות האירועים והפעולות שלהם וההתוועדיות שיערכו וכיו"ב, ויזמינו את הקהל להשתתף, כדי שמהם יראו וכן יעשו רבים.

ובודאי ירבו בעריכת התוועדיות חסידותיות בכל מקום בימים אלו, ובאופן ש"לא יעבור" פורים ללא התוועדות. וכמובן – דוקא התוועדיות מתוך שמחה וחיות והתלהבות (לא בתור עול ומתוך קרירות), וכן להמשיך ההתוועדיות בימים שלאחרי זה – עכ"פ ג' התוועדיות, ומה טוב – יותר ויותר. וזה שייך לכאו"א מהאנשים נשים וטף, וגם אלו שעדיין לא נולדו – הרי ניכר בהם שהוריהם השתתפו (או אירגנו) התוועדות חסידית.

וע"י ריבוי התוועדיות בין בני ישראל, נעשה שלימות ענין ההתוועדות – ההתוועדות האמיתית של כל בני ישראל עם הקב"ה, כמ"ש בפרשתנו¹³⁷ "ונועדתי שמה לבני ישראל" ("נועדתי" מלשון התוועדות); וכמו כן "התוועדות" היא מלשון "ועד", ע"ד "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" (שבא בהמשך ל"שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד"¹³⁸), ואמרו חז"ל¹³⁹ "כל מקום שנאמר נצח סלה ועד אין לו הפסק עולמית" (ולהעיר גם ממש"נ בהפטרה דפרשת זכור – "וגם נצח ישראל לא ישקר גו"¹⁴⁰).

ויהי רצון, שעוד במשך התוועדות זו יבוא משיח, ואעפ"כ נמשיך בהתוועדות ובהכנות לפורים, כי גם לעתיד לבוא יחגגו את פורים (ו"מיסמך גאולה לגאולה", כנ"ל). ועוד ועיקר – תיכף ומיד ממש.

[אחרי חלוקת המשקה התחיל לנגן את ניגון ההקפות לאביו הרלו"צ ז"ל. אח"כ הורה לש"ץ שי' לנגן "יהי רצון". שיבנה בית המקדש". אח"כ הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה. אח"כ ניגנו "ויהי בימי אשורוש".

ההתוועדות הסתיימה בשעה 3:45 לערך].

(138) ואתחנן ו, ד.

(139) עירובין נד, א.

(140) שמואל-א טו, כט.

(135) תניא רפ"ב.

(136) ס' שופטים ט, יג.

(137) כט, מג.

יומן

בשיחה ב' הזכיר שבכל שנה קוראים את פרשת "זכור" לפני חג הפורים, כי ראשית כל מזכירים את הענין של מחיית עמלק ואח"כ באה מחייתו בפועל (בימי הפורים), וא"כ בשנה זו שמיד אחרי השבת נכנסים לימי הפורים, יש נתינת כח מיוחדת שאחרי הזכרת מחיית עמלק (ע"י קריאת פרשת זכור) תבוא מחייתו במעשה בפועל, שיתבטלו כל עניני עמלק וכל ההעלמות והסתרים של זמן הגלות, ובפרט שהולכים כעת לקרוא בתורה את פרשת כי תשא, שנפעל אצל כל בני ישראל "נשיאת ראש", ובמיוחד שהשנה היא "שנת ניסים", "נס" מלשון הרמה בעבודתו של כאו"א, הרי כל זה מזרז שמשיח צדקנו יבוא במעשה בפועל עוד ביום השבת עצמו.

אחרי שיחה זו ניגן הקהל שוב ניגון שמח, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בעיקר בידו השמאלית ולפעמים גם בימנית.

בשיחה ג' עורר על קבלת החלטות טובות בנוגע לקיום התורה ומצוות, "קיימו מה שקיבלו כבר", ובאופן שיבוא למעשה בפועל, החל מיום השבת עצמו באופן המותר (כמו ע"י הכנסת אורחים וכיו"ב).

בהמשך הסביר כ"ק אדמו"ר שליט"א את הפרש"י הראשון של הפרשה בעבודת ה': כל יהודי מאיר באופן של "שמן זית זך" בלי שמרים, והכח לזה הוא מכיון שכ"א קשור עם הקב"ה באופן של "מגרגרו", גם מלשון גרעין, שאיננו בטל לשאר הגרעינים אלא עומד בפני עצמו. אלא שכדי שעבודת ה' תהי' באופן של

• יום שבת קודש פ' תצוה, פ' זכור, י"ג אדר – ערב פורים •

להתוועדות ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 1:50 לערך, כשהקהל שר את הניגון של "ויהי בימי אחשוורוש". גם אחרי שבירך כ"ק אדמו"ר שליט"א על היין, החל ר' י.כ. לנגן (שלא כרגיל) את הניגון הנ"ל.

באמצע השירה עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א בידו השמאלית הק' מספר פעמים לצד מערב, ואח"כ עודד מעט בתנועות ראשו הק'. הקהל הי' בהתרוממות הרוח ושר את הניגון בשמחה רבה.

אח"כ החל כ"ק אדמו"ר שליט"א בשיחה א', בה דיבר על החידוש דפרשת זכור שחיובה מן התורה, וביאר את ענינה בעבודת ה' - שעל כל יהודי מכל המיצרים וגבולים ולהתקרב להקב"ה, אלא ש"בדרך" יכול לבוא "עמלק" ולהטיל ספיקות וכן לקרר יהודים מעבודת ה', ולכן צ"ל "תמחה את זכר עמלק". ועי"ז זוכים להיכנס לארץ ישראל בקרוב ממש, ובפרט שע"י ריבוי העבודה בכל הדורות שלפני זה, ובפרט ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, נעשתה כבר מחיית עמלק בפשטות.

אחרי שיחה זו שר הקהל ניגון שמח. כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לאח הקטן של ילדי שארף שי' חתיכת עוגה (אחרי שאמר "לחיים" על כוסית), ועודד בידו הק' את השירה.

(1) לפי א' היומנים עודד מעט בראשו הק', אך לא בידי.

של התוועדות חסידית, הרי ודאי שיש להרבות בהתוועדויות חסידיות.

בסיום השיחה הזכיר כ"ק אדמו"ר שליט"א על חלוקת המשקה, ואחרי טעם מה"מזונות" והחל בחלוקת המשקה. המזכיר העמיד 11 בקבוקים, וכ"ק אדמו"ר שליט"א מזג מעט מכל בקבוק לתוך כוסו כרגיל והחל בחלוקה.

בין העוברים בחלוקת המשקה הי' א' מאנ"ש שבאה"ק הנוסע לשליחות ברוסטוב לכמה חדשים. כמעט לכאו"א מהעוברים אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "זאל זיין בהצלחה רבה".

אחרי חלוקת המשקה התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן את ניגון ההקפות לאביו הרלוי"צ ז"ל, ובעת שניגנו טעם מה"מזונות" (לא עודד כלל). אח"כ הורה לחזן ר' משה שי' טלישבסקי לנגן "יהי רצון . . שיבנה ביהמ"ק", וכשהקהל התחיל "שיבנה" החל מיד לעודד את השירה בתנועות חזקות.

אח"כ הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה. בעת שבירך, החל הקהל לנגן "ויהי בימי אחשורוש", וכשכ"ק אדמו"ר שליט"א סיים לברך, הניף לפתע את ידו השמאלית ואח"כ את ידו הימנית. אח"כ נטל את ידיו הק' לתפילה כרגיל.

ההתוועדות היתה שמחה במיוחד והסתיימה בשעה 3:45.

אתכפיא, לכן "הזית הזה כשכותשין אותו מוציא שמנו", אבל מצד עצמו כל אחד הוא "ראש הזית".

אחרי שיחה זו שרו שוב ניגון שמח, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בחוזק בידו הימנית ואח"כ גם בשמאלית. אח"כ החל לסובב בחוזק את ידו הימנית, והקהל שר בשמחה עצומה.

אחרי א' השיחות (בעת שהקהל ניגן), רמז לא' שעמד מאחוריו שיאמר "לחיים", וכן הורה לעוד כו"כ לומר "לחיים".

בשיחה ד' הורה כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועד בכל מקום ומקום, הן בימי הפורים (כמובן ע"פ המדידות והגבלות של תורת החסידות, ובפרט לתלמידי הישיבה), והן בימים שלאחרי זה, ועכ"פ שיהיו ג' התוועדויות, ומה טוב שיהי' יותר.

בין הדברים סיפר כ"ק אדמו"ר שליט"א שקיבל מכתב ממישהו הדואג שמרוב התוועדויות לא ישאר זמן ללמוד תורה... וגם זקני החסידים הסכימו לדעתו... וביאר כ"ק אדמו"ר שליט"א שהתוועדויות אלו קשורות עם עניני קדושה, וכמו התוועדות ביום הולדת שבו ירדה הנשמה באופן שהיא "חלק אלוקה ממעל ממש", וכיו"ב. ובפרט שבכל התוועדות מקיימים את מצות אהבת ישראל, וכן ידוע מה שאמר אדמו"ר הזקן על גודל מעלתה

(2) = שיהי'.

ר"ד מחלוקת הדולרים

ניוז-ליין, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "זאָל זיין בשעה טובה ומוצלחת, אין אָן אופן פון מוסיף והולך ואור", ונתן לו דולר נוסף באומרו: "דאָס וועט זיין פאָר הצלחה רבה".³

• לאשה א' (שלא מאנ"ש) שביקשה ברכה עבור בני משפחתה שיש להם תביעה משפטית, נתן ארבעה דולרים באומרו: "בשביל הצלחה במשפט".

• לאשה שאמרה שעברה ניתוח וכעת צריכה לעבור ניתוח נוסף כזה ואין לה כח לזה וכו' וביקשה ברכה, אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "שיהי' בשעה טובה ומוצלחת, ואריכות ימים ושנים בריאות".

הנ"ל ביקשה ברכה שתזכה לחיים ארוכים יחד עם כל בני משפחתה, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "אמן, והצלחה בטיפול הרפואי", ונתן לה דולר נוסף עבור כל משפחתה.

(2) = "שיהי' בשעתומ"צ, באופן דמוסיף והולך ואור".

(3) = "זה יהי' בשביל הצלחה רבה".

(4) האשה הנ"ל יצאה בהתפעלות גדולה, היות ובדיקת ארבעה אנשים מבני ביתה קשורים לתביעה המשפטית הזאת (ולא הזכירה זאת כלל).

יום ראשון, י"ד אדר –

חג הפורים

• ר' שמשון שי' סטאק מ"חברת שמחת שבת ויו"ט" עבר עם קופסת הצדקה והכריז (כדרכו) "חברת שמחת שבת ויו"ט". כ"ק אדמו"ר שליט"א הניח בתוך הקופסא שטר של דולר באומרו: "בשורות טובות", ואח"כ לקח עוד שני דולרים בשתי ידיו הק' (בכל יד דולר אחד) והכניסם יחד לתוך הקופסא (סה"כ 3 דולרים), ונתן להנ"ל בידו דולר נוסף.

• לא' שאמר שה"יחידות" הראשונה שלו עם כ"ק אדמו"ר שליט"א היתה בשנת תש"ל, לפני עשרים שנה, אמר: "זאָל דער אויבערשטער העלפן זאָלסט האָבן ביז הונדערט צוואַנציק".

• א' עבר עם אקדח פורים בידו וירה יר' לפני כ"ק אדמו"ר שליט"א, ואמר לו כ"ק אדמו"ר שליט"א בחיוך (באנגלית): "אל תירה בי...".

• ר' מאיר מנחם הכהן שי' בלאו אמר שמלאו שנתיים ל"קראון הייטס

(1) = "שהקב"ה יעזור שיהי' לך עד 120".

בשורה משמחת:

ניתן להשיג בסדרת "דברי משיח":

- תנש"א חלק א' • תנש"א חלק ה'*
- תנש"א חלק ב' • תשנ"ב חלק א'
- תנש"א חלק ג' • תשנ"ב חלק ב'
- תנש"א חלק ד' • תשנ"ב חלק ג'

* חדש! (ניתן להשיג כעת גם בקראון הייטס)

בקרוב: תש"נ חלק א'

כמו"כ ניתן להשיג את כל כ"ו

החלקים של סדרת "ספר המאמרים"

על פרשיות התורה והמועדים

להזמנות ובירורים: 058-5358-770 / 718-560-3770 / torasmoshiach@gmail.com

להזמנות בארצות הברית (בלבד): www.torasmoshiach.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכות

חיילי בית דוד

תלמידי התמימים השוהים
ב-770 – בית חיינו – בית משיח
להצלחה רבה ומופלגה בכל עניניהם
מתוך הרחבה ומנוחת הנפש
לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ובפרט בהענין הכי עיקרי שהזמן גרמא
בקבלת פני משיח צדקנו – כ"ק אדמו"ר שליט"א
יחד עם כל בני ישראל שליט"א בכל מושבותיהם
תיכף ומי"ד ממ"ש, נאוו!

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכ"ר
יה"ר שיראה רוב נחת מתלמידיו,
חסידיו ושלוחיו ומכלל ישראל
ותיכף ומי"ד ממ"ש נראה בעיני בשר
בקיום נבואתו העיקרית – בשורת הגאולה –
"לא לתר לגאולה" ו"הנה זה משיח בא"
ובעגלא דידן יתגלה לעין כל
ויוליכנו קוממיות לארצנו הק'
ויבנה ביהמ"ק במקומו ויקבץ נדחי ישראל
בגאולה האמיתית והשלימה
נאו מי"ד ממ"ש ממש!